

výpočty fyzikálních úkolů

Milí kamarádi,

právě držíte zadání první série jubilejního desátého ročníku Výfuku. Výfuk (Výpočty fyzikálních úkolů) je korespondenční seminář pro žáky druhého stupně základních škol a odpovídajících ročníků víceletých gymnázií. V průběhu roku zveřejňujeme 6 sérií úloh, z nichž každá obsahuje jednu jednoduchou úlohu pro žáky šestých a sedmých tříd, jednu matematickou úlohu, dvě netradiční fyzikální úlohy, jednu úlohu s postupem rozděleným do více kroků, experimentální úlohu (E) a úlohu vztahující se k naučnému textu Výfučení (V). Tento text vydáváme s každou sérií a snaží se přístupnou formou představit nějakou zajímavou část fyziky, na kterou ve škole nezbývá čas. V první sérii naleznete Výfučení na téma Krystaly, které však nyní z organizačních důvodů zveřejňujeme později, stejně jako tématickou úlohu. Oboje naleznete do dvou týdnů po vydání této brožurky na našem webu.

A proč tedy Výfuk řešit? Úlohy Výfuku často přesahují tradiční pohled na fyziku, a poskytují tak možnost seznámit se s různými zajímavými, netradičními, ale zato velmi poučnými problémy, které rozvíjí cit pro fyziku. Navíc nejlepší řešitelé ročníku získají (kromě dobrého pocitu) zajímavé věcné ceny: knihy, společenské hry, trička semináře a podobně.

Mimo to jsme pro vás letos připravili průběžnou soutěž nazvanou *Výfučí bingo*. V přiloženém listu najdete tabulky s úkoly, za splnění alespoň jednoho úkolu v každém řádku a každém sloupci získáte cenu napsanou v nadpisu tabulky. Splněné úkoly vyškrtnete a pak stačí tabulku už jen zaslat k nám (poštou nebo e-mailem), my vše zkontrolujeme a vaše odměna dorazí co nejdříve.

Největší motivací pro naše řešitele však bývá letní tábor, na který zveme nejlepší řešitele aktuálního ročníku, a dvě víkendová setkání, na kterých se kromě her a přednášek podíváme na zajímavá vědecká pracoviště či do vědeckých muzeí.

Doufáme, že Tě naše soutěž zaujala a že Tě na nějaké akci příští rok uvidíme. Pokud se o soutěži dovídáš později, nevadí, zapojit se dá kdykoli během roku.

Organizátoři

vyfuk@vyfuk.mff.cuni.cz

matfyz

Jak se zapojit

Není nic snazšího – stačí začít řešit naše úlohy a včas nám zaslat jejich řešení. Samozřejmě není nutné vyřešit všechny úlohy¹ a ani se zapojit do všech sérií. Pokud ale v rukou držíte Výfuk poprvé, s řešením nám zašlete i *navratku*, do které vyplníte vaše kontaktní údaje a kterou jste mohli dostat spolu s brožurkou, či ji najít na našem webu².

Psaní řešení

Řešení úloh sepisujte přehledně a to tak, aby bylo jasné, jaké části vaše řešení obsahuje. Velice důležitou součástí vašeho řešení je *postup*. Uvedete-li v řešení jen výsledek, zpravidla získáte jen malý počet bodů. Pokud nám ale pošlete i logický postup řešení, byť vedoucí kvůli nějaké chybě ke špatnému číselnému výsledku, za správný postup vám body udělíme.

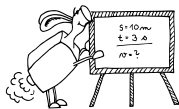
Ještě důležitější je u postupu vést slovní komentář – proč a co děláte, aby opravující mohli sledovat vaše myšlenky a bodově je ohodnotit. Samozřejmě nemusíte popisovat úplně všechno, ale oceníme, když základní myšlenky a kroky přehledně popíšete. Pro inspiraci si můžete prohlédnout naše vzorová řešení.

Řešení každé úlohy je potřeba psát na *samostatný list* papíru A4, klidně popsany oboustranně. Řešení dvou úloh ale nepište na stejný list papíru a nikdy nevpisujte řešení do brožurky se zadáním. Každou úlohu opravuje jiný organizátor – nedodržení těchto pravidel nám tak velmi zkomplikuje opravování.

Na každý papír je potřeba napsat seshora *hlavičku* obsahující vaše základní kontaktní údaje. Kompletní vzorová hlavička Studenta Pilného vypadá asi takto:

Student Pilný Gymnázium B. Bolzana Praha Tercie	I. série, 3. úloha (1. strana ze 3)
---	--

Posíláte-li řešení elektronicky, platí stejná pravidla. Nezapomeňte podepsat každou stránku a výsledný dokument převést do formátu PDF. Krátký návod na psaní řešení na počítači naleznete na našem webu³.

Zadání I. série

Termín odeslání: 26. 10. 2020 20.00

Úloha I.1 ... Stará šachovnice ⑥ ⑦

5 bodů

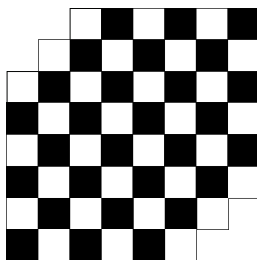
Dan našel u babičky na půdě krabici starých společenských her. Mezi nimi byly kostky domina nebo třeba šachovnice, která však byla podivně poničená, jak můžete vidět na obrázku 1.

Dana tedy napadlo, že se pokusí kostky domina na šachovnici vyskládat. Kolik kostek se Danovi povede na šachovnici položit tak, aby se nikde nepřekrývaly? Jedna kostka domina zabere přesně dvě sousední políčka šachovnice.

¹ Správně vyřešit všechny úlohy se podaří opravdu málokomu.

² https://vyfuk.mff.cuni.cz/_media/jak_resit/navratka2.pdf

³ http://vyfuk.mff.cuni.cz/jak_resit/elektronicka_reseni

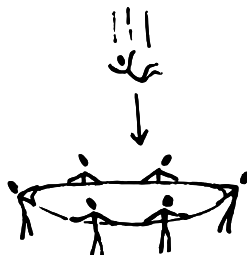

Obr. 1: Podivně poničená šachovnice

Úloha I.2 ... Kaskadérský skok ⑥ ⑦ ⑧ ⑨

5 bodů

Během nácvičku na natáčení musel kaskadér skákat ze třetího patra na kruhovou záchrannou plachtu, kterou napínalo dostatečně vysoko nad zemí kolem dokola několik jeho kolegů. Napnutá plachta má poloměr 3 m, a když zachytí kaskadéra v plné rychlosti, napne se ještě víc a můžeme si ji tehdy představit jako kužel o hloubce 1 m s nezměnným obvodem (pružnost plachty dovoluje ji stále nehybně držet za okraj). Při testování plachty se zjistilo, že plachta je tak pružná, že ji skupina bez problému udrží, pokud se jí zvětší průměr ještě o 6 % od prvního napnutí.

Kaskadér se připravuje ke skoku, napětí roste a v dalším momentu už jen letí vzduchem. O zlomek sekundy později dopadá a rychle protahuje plachtu. Trhne to s pomocníky, nebo pád ustojí?

Úloha I.3 ... Voňavá jímka ⑥ ⑦ ⑧ ⑨

6 bodů

Jelikož se minulý ročník Výfuku vydařil, odměnil Výfuček organizátory pobýtem v parádní chatě u hranic naší vlasti. Organizátoři velmi rychle zjistili, že chata má jímku o objemu 2 m^3 , a co lepšího s jímkou dělat než sledovat její teplotu?

Dejme tomu, že každý organizátor se sprchuje přesně 40 l vody. V jímce se po příjezdu nacházelo přesně 120 l vody o teplotě 6°C . Viktor dostal za úkol vypočítat předpokládanou teplotu, na které se ustálí voda v ní, jestliže se zimomřivá Soňa bude sprchovat vodou o teplotě 38°C . Zajímalo ho také, kolik stupňů bude mít voda v jímce, jestliže se následně půjde sprchovat otužilý Marco, který má rád vodu o teplotě 6°C . Pomozte Viktorovi vypočítat obě teploty za předpokladu, že teplo z vody se neuvolňuje jinak než do vody.

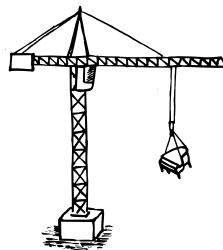
Matěj pak měřením ověřoval Viktorův předpoklad. Jakou teplotu by naměřil po Sonině sprše, jestliže se ve skutečnosti tepelné výměny účastnil i vzduch v jímce? Mohl naměřit rozdíl oproti teplotě vypočtené Viktorem, pokud jeho teploměr jako nejmenší dílky ukazuje desetiny stupně Celsia? Počítejte s tím, že před Soninou sprchou byla jímka se vzduchem v tepelné rovnováze. Měrná tepelná kapacita vody je $4200 \text{ J}\cdot\text{kg}^{-1}\cdot\text{K}^{-1}$ a vzduchu $1010 \text{ J}\cdot\text{kg}^{-1}\cdot\text{K}^{-1}$. Hustota vzduchu je $1,200 \text{ kg}\cdot\text{m}^{-3}$ a vody $1000 \text{ kg}\cdot\text{m}^{-3}$.

Úloha I.4 ... Kapacita mobilu ⑥ ⑦ ⑧ ⑨

6 bodů

Kapacita baterie v běžném chytrém telefonu činí alespoň 1500 mAh (miliampérhodin) při napětí zhruba 3,8 V. Kolik takových baterií je potřeba, pokud bychom s nimi s 60% účinností poháněli elektrický jeřáb, kterým bychom se pokusili dostat klavír o hmotnosti 250 kg do patra obytného domu ve výšce 20 m?

Výsledek vám oznámíme i v případě, že místo uvedené kapacity použijete k výpočtu kapacitu, kterou si přečtete na baterii svého mobilu. Nezapomeňte však v tom případě pro systematickosti uvést váš model baterie a jeho výrobce.

Úloha I.5 ... Thunderball ⑥ ⑦ ⑧ ⑨ ★

7 bodů

Ve filmu Thunderball tajný agent James Bond využívá kapesní zařízení, které si vsadí do pusy a funguje jako žábry. Předpokládejme na chvíli, že takové zařízení skutečně existuje, a spočítejme si, jak moc by opravdu bylo použitelné.

- Dospělý člověk se nadechne zhruba 15krát za minutu a na jeden nádech vdechne cca půl litru vzduchu. Jaký je v této úvaze průměrný tok Φ vzduchu do plic při nádechu (měřeno v l/s)? Uvažujte, že nádech a výdech trvá zhruba stejně dlouho.
- Obsah rozpuštěného kyslíku ve vodě je přibližně $\varphi = 8 \text{ cm}^3/\text{l}$, naproti tomu ve vzduchu je ho kolem 20% objemu. Spočítejte, jaký tok kyslíku člověk potřebuje. Předpokládejme, že Bondovo zařízení dokáže dokonale a okamžitě oddělit rozpuštěný kyslík od vody. Jaký je potřebný tok vody Bondovým zařízením?
- Filtrační zařízení bohužel nemá žádný pohon, který by jím proháněl vodu. Jak rychle by tedy James Bond musel plavat, aby zařízením protéklo dostatečné množství vody? Je takové zařízení reálné?

Předpokládejte, že Bond dýchá pusou o ploše $S = 5 \text{ cm}^2$ a že díky železnému tréninku se mu při plavání nezvýší frekvence a hloubka nádechů. Pro nalezení rychlosti plavání můžete využít např. rozměrovou analýzu.

Úloha I.E ... Pálení čarodějnic ⑥ ⑦ ⑧ ⑨

7 bodů

Mezi nejznámějšími vyvrácenými teoriemi v historii chemie je flogistonová teorie, která přeživala až do konce 18. století. Ta tvrdí, že každá hořlavá látka obsahuje směs tzv. flogistonu a popela. Během hoření flogiston uniká do okolí a ze směsi nakonec zůstane jen popel. Proto má například svíčka pod sklenicí obrácenou dnem vzhůru rychle zhasnout – dané množství vzduchu ve sklenici se flogistonuje (pojme flogiston) jen do určité nejvyšší míry a flogistonem nasycený vzduch pak brání úniku dalšího z místa hoření.

Za předpokladu, že je tato teorie správná, zkuste co nejpřesněji zjistit, jaký minimální podíl hmotnosti paliva (které je nutno určit) ve vašem krbu nebo grilu tvoří flogiston, resp. jaká jeho část unikne při vyhoření. Nemáte-li je k dispozici, můžete určit hmotnostní podíl flogistonu v dostatečně hmotné dřevěné třísece či špalku ze známého materiálu za improvizovaných

podmínek. *Pozor! Experiment provádějte venku (za dostatečného větrání) a na nehořlavém podkladu (kovová deska, písek, ohniště) pod dozorem dospělého! Nezapomeňte na důležitou diskusi nepřesnosti vašich měření.*

Bonus: Mají váš popel či vyhořelé sirky jiné magnetické vlastnosti než původní palivo? Vyzkoušejte si je magnetem! O těchto vlastnostech a také o vyvrácení flogistonové teorie budeme více psát ve vzorovém řešení.

Úloha I.V ... Krystaly ⑥ ⑦ ⑧ ⑨

7 bodů

Zadání úlohy a studijní text Výfučtení najdete z organizačních důvodů později na našem webu.

Výfučtení: Krystaly

Již od starověku byli lidé fascinováni symetriemi a pravidelností nacházející se v předmětech nebo fenoménech. Válcová symetrie šišek stromu, rovinná symetrie člověka a většiny zvířat, speciální tvar, ve kterém rostou listy kopřiv, okvětní lístky kopretiny či pravidelný tvar javorového listu, všechno to jsou příklady pozoruhodných přírodních pravidelností. Krystaly, kterým se v tomto Výfučtení hodláme věnovat, slouží jako ukázkový příklad přírodní symetrie. Snad právě díky dokonalým hranatým tvarům např. pyritu vpravo či magickým odleskům diamantů říkáme, že něco je „krystalicky“ čisté, či přímo samotným krystalům někdo přisuzuje léčivé vlastnosti.

Na dalších řádcích se tedy podíváme na to, čím se krystaly od ostatních forem látek vyznačují z hlediska fyzikálního, jak je můžeme popsat, a jak jejich speciální vlastnosti můžeme využít v technologiích. Snad tento popis symetrie krystalů jejich přirozenou krásu jen podtrhne.

Obr. 2: Krychlovitá struktura krystalu pyritu

Historie

Těžko říci, kdo krystaly objevil první, neboť se o nich ví již od starověku. Však taky samotné slovo krystal pochází z řeckého *krystallos*, což znamená led. Krystaly přitahovaly pozornost svými nezvyklými barvami, ale hlavně pravidelným tvarem a výše zmíněnou symetrií. Přesto zůstávalo záhadou, z čeho se krystaly skládají a čemu vděčí za svou pravidelnost na rozdíl od např. běžných kamenů.

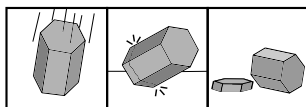
Ve starém Řecku se vyskytovalo mnoho různých proudů myšlení, které vysvětlovaly, proč různé látky mají různé vlastnosti. Podle jedné z nejúspěšnějších teorií, tzv. *atomové teorie*, může za různost látek jejich různá vnitřní struktura. Všechnu látku totiž tvoří nedělitelné částičky pojmenované atomy (z řeckého *a-* (ne) + *tomos* (dělit), tedy nedělitelný). Existuje mnoho druhů atomů a různé druhy atomů mají za důsledek různé vlastnosti.

Slovo atom jste již bezpochyby slyšeli, neboť se používá i dnes s podobným významem jako podle původních atomistů Leukippa či Démokrita. Víme totiž, že hmota se vskutku skládá

z jistých malých částíček, kterým také říkáme atomy. Dnes již však víme dvě podstatné věci, které nebyly zahrnuty v původní atomistické teorii:

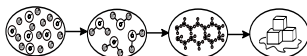
- I samotné atomy lze za jistých podmínek dělit.⁴
- Atomy se mohou spojovat s jinými atomy a tvořit tak tzv. *molekuly* s jinými vlastnostmi. Např. dva atomy plynného vodíku H s jedním atomem plynného kyslíku O mohou dohromady vytvořit tekutinu H_2O , které se taky říká voda.

Řeční atomisté tedy měli do jisté míry správný nápad ohledně toho, jak je složená hmota. Zvláštní krystalické vlastnosti však nepramení z toho, že by obsahovaly nějaké zvláštní atomy, nebo že by se atomy sdružovaly do nějakých exotických molekul. Krystalické vlastnosti a jejich pravidelnou podobu pomohl vysvětlit až otec moderní krystalografie pan René Just Haüy v 19. století. Ten jednoho dne omylem upustil kus kalcitu na zem, čímž jej rozbil na části. Zjistil při tom, že jednotlivé části krystalu mají stejný tvar jako krystal celý. Tak došel k závěru, že krystalické látky v sobě obsahují jistý základní tvar, který se neustále opakuje.

Obr. 3: Štěpení krystalu

René Just Haüy tedy zjistil, co odlišuje krystaly od ostatních látek. Opakuje se v nich jeden primitivní (neboli základní) tvar, který je pořád stejný. Tento tvar nacházíme i pokud lámeme krystal na stále menší a menší kousky. Měly by ho tedy zaujímat i molekuly! Zdá se to jako odvážné tvrzení, nicméně ukázalo se jako pravdivé. Dohromady tedy vidíme, že látky mohou mít až tři struktury znázorněné na diagramu níže: atomickou, molekulární a krystalickou. Každá z těchto struktur určuje vlastnosti látky.

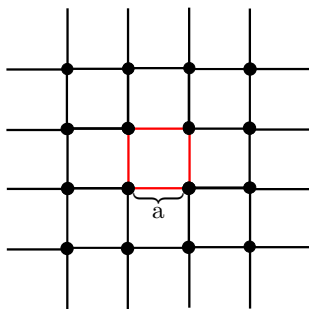
Obr. 4: Tři faktory, které ovlivňují vlastnosti látek zde na příkladu ledových krystalů. Změnou byť jen jediné z kategorií bychom dostali látku s jinými vlastnostmi (např. látka se stejnou at. a mol. strukturou ale bez krystalické struktury by byla tekutá voda nebo vodní pára

Krystalické mřížky

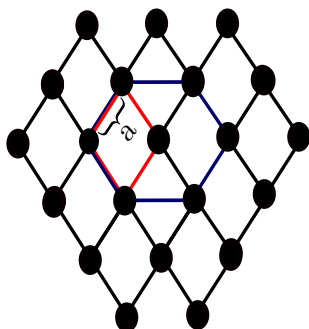
Poznatek pana Haüye se zdá překvapivý a nezvyklý. Pokusme se jej tedy vyjasnit na příkladech zahrnujících 2D krystaly. Začneme obrázky několika tzv. *krystalických mříží* neboli nákresů, na kterých jsou znázorněny jednotlivé atomy či molekuly a jejich propojení:

Můžeme si představit, že krystalická mřížka je průřez nějakým krystalem, který je velmi velký (a proto mřížka nikdy nekončí). Na tomto nákrese můžeme v plné kráse vidět poučku

⁴Lidé si nejdříve mysleli, že nejdou dělit, a až po jejich pojmenování zjistili, že se dělit dají. Jméno jim ale ponechali.

Obr. 5: Krychlová krystalická mřížka

Obr. 6: Šesterečná krystalická mřížka

pana Haiüye: u obou mříží najdeme jeden primitivní tvar, který se stále opakuje. Ve čtvercové mřížce je to čtverec, v šestiúhelníkové se sice opakuje (modře vyznačený) šestiúhelník, nicméně musíme být pozornější. Hledáme totiž nejjednodušší tvar. Můžeme tedy vzít rovnou červeně vyznačený čtyřúhelník. Tomuto základnímu tvaru, který můžeme vybrat u každé krystalické mřížky, se říká (základní) *elementární buňka*.

Krása popisu krystalů spočívá v tom, že místo toho, abychom popisovali celý krystal, se stačí zaměřit pouze na jeho elementární buňku. Zjistíme-li např. její hustotu, pak stejná bude hustota celého krystalu. Podobně můžeme např. zjišťovat měrný elektrický odpor, měrnou tepelnou kapacitu, tepelnou roztažnost a tak dále.

Symetrie

Můžeme tedy makroskopickou látku popsat velmi zjednodušeně pomocí studia její mřížové struktury či elementární buňky. Abychom si tento popis ještě ulehčili, zavedeme další pojem, tzv. *symetrie*. Toto řecké slovo má dvě složky syn- (sou) a metron (míra), které se také vyskytují v českém synonymu *souměrnost*. V běžném jazyce je symetrický předmět pravidelný, že se v něm opakují vzory. V krystalografii se však symetrie chápe jako matematický pojem, který znamená,

že pokud na něčem provedeme nějakou operaci (posunutí, potočení apod.) a ono se to nezmění, pak je to (vůči této operaci) symetrické.

Existují různé typy symetrií: *středově symetrické* je např. kolo, neboť to když otočíme kolem středu, tak vypadá pořád stejně. *Osově symetrická* je např. činka, tu můžeme otočit kolem její osy, a nikdo si toho nevšimne (dokonce má těchto os více). Dále máme např. symetrii *časovou*, kterou můžeme pozorovat u vrhů. Vyhodíme-li např. míček do vzduchu a necháme ho klesnout, tak je jeho let časově symetrický (nevšimli bychom si, kdyby někdo let míčku přehrál pozadu).

Pojďme si však blíže rozebrat zmíněný pojem „operace“. Každá symetrie zahrnuje spolu dvě věci: již zmiňovanou operaci symetrie a k ní tzv. prvek symetrie. *Operací symetrie* může být mnoho, jak si níže některé představíme. Patří mezi ně otáčení (rotace), zrcadlení, posouvání (translace), nebo třeba inverze (středová souměrnost). *Prvek symetrie* je naproti tomu vybraný bod či přímka (v prostoru i rovina), která se při působení operace nemá měnit, a tím vlastně danou symetrii správně rozlišíme, například: čtverec obsahuje mj. 2 symetrie zrcadlení podle os stran a také 2 symetrie zrcadlení podle úhlopříček (úhlopříčky i osy stran jsou pro čtverec prvky některé symetrie). Obdélník naproti tomu má za prvky symetrie pouze své osy stran, protože jej nelze symetricky zrcadlit podle úhlopříčky. Můžeme tedy říct, že čtverec má „větší symetrii“ než obdélník. V obou případech jde sice shodně o operace zrcadlení, ale kvalitativní rozlišení různých symetrií zde spočívalo v odlišných prvcích symetrie (stejná operace ale odlišný prvek je už jiná symetrie). Zrovna tak říkáme, že symetrie jsou různé, i pokud se liší operací, ale mají shodný prvek. Kupříkladu stejný šestiúhelník lze otočit o 60° i 120° kolem středu a jeho obrázek se nezmění. Říkáme, že jde o dvě různé operace symetrie se stejným prvkem (v tomto případě středem šestiúhelníku), a tak i o docela jiné symetrie jako takové.

Podíváme se nyní blíže na několik zmíněných typů symetrií, které mohou mít krystaly v rovině.

Translační symetrie

Všechny krystalické mřížky splňují *translační*, neboli symetrii v posunu. Posuneme-li např. čtvercovou mřížku o vzdálenost a strany čtverce elementární buňky doprava, tak se nezmění (nezapomeňte, že mřížku bereme jako nekonečnou, neboť skutečná mřížka je oproti délce vazeb mezi atomy velmi velká). Podobně, posuneme-li šestiúhelníkovou o vzdálenost a vhodným směrem, také se nic nezmění. Tato symetrie vystihuje poučku Reného Haüyeho. Pokud bychom totiž měli pouze základní buňku, mohli bychom polohy ostatních mřížových bodů (atomů) dostat pouze posunem elementární mřížky.

Rotační symetrie

Rotační symetrie znamená, že mřížku v rovině lze otočit o nějaký úhel kolem určeného bodu a nezmění se (bod otáčení je tedy prvkem symetrie). Např. čtvercovou mřížku v rovině lze otočit okolo některého mřížového bodu o 90° nebo o libovolný celočíselný násobek a nezmění se. Šestiúhelníkovou mřížku taky můžeme otáčet, stačí se zaměřit na jeden šestiúhelník a je vidět, že ten kolem středu můžeme otočit o 60° (jedna šestina celé otočky o 360°).

Ne všechny krystaly jsou rotačně symetrické, ale každý musí splňovat translační symetrii. Skloubení těchto dvou symetrií dohromady není bezbolestné: matematicky lze ukázat, že v krystalech lze mít rotační symetrie pouze o 180° , 120° , 90° nebo 60° .

Zrcadlová symetrie

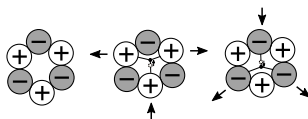
Symetrie vůči zrcadlení (reflexi) spočívá v tom, že danou krystalickou mřížku lze zrcadlit podle nějaké osy (resp. roviny kolmo protínající rovinu krystalu), a nic se nezmění (osa zrcadlení je tedy přímkou, která je zároveň prvkem symetrie). Čtvercovou mřížku lze zrcadlit podél úhlopříček i podél stran, má celkem čtyři roviny zrcadlení. Šestiúhelníkovou mřížku lze taktéž zrcadlit, při pohledu na šestiúhelník můžeme najít až šest os (rovin) zrcadlení (na třech leží úhlopříčky a na třech leží osy stran). Pro přehlednost ještě dodáme, že zrcadlové symetrii odpovídá osová souměrnost v geometrii.

Důsledky symetrie

Známe-li krystalové symetrie, může nám to pomoci při určování vlastností krystalů jako např. elektrický odpor. Díky symetrii však také můžeme jasně vidět komplikaci, která často vyvstane: *směrovou závislost* některých veličin. Vezměme např. zmíněný odpor a představme si třeba obdélníkovou mřížku, tj. mřížku s elementární buňkou tvořenou obdélníkem o hranách a (kratší strana) a b (delší strana). Pokud bychom pustili do mřížky proud o napětí 1 V ve směru podél hrany a , tak po cestě častěji narazí na atomy. Oproti tomu ve směru podél hrany b je koncentrace atomů nižší. V závislosti na druhu látky je tak naměřený proud v ampérech v obou směrech různý – mají různý odpor. Kdybychom pak proud pustili šikmo, byl by odpor ještě jiný. K popisu těchto směrových vlastností krystalů se v matematice používají tzv. *tenzory*, těmi se ale pro jejich složitost nebudeme zabývat.

Piezoelektrický jev

Jedno z využití krystalů a jejich symetrií, které můžeme s našimi znalostmi již pochopit, v sobě skrývá tzv. *piezoelektrický jev*. Piezoelektrické látky mají tu zvláštní vlastnost, že pokud je zmáčkne, tak to v nich vyvolá krátký tok elektrického proudu. Představme si tedy průřez krystalu, který sestává z kladně a záporně elektricky nabitých molekul. Sledujme na nákrese, co se stane s „těžištěm“ kladného a záporného náboje, pokud krystal zmáčkne.

Obr. 7: Atomy krystalu v klidu a po zmáčknutí

Jak vidíme, při zmáčknutí se celkové nábojové těžiště přesunulo. Celkový kladný náboj se přesunul nahoru a celkový záporný dolů. Přesun nábojů je ale elektrický proud! Zmáčknutím krystalu se tedy z elementární buňky vyloudí velmi malý proud. Těchto buněk je však v krystalu hodně, a proto celkově vznikne pozorovatelný elektrický proud. V tom spočívá podstata piezoelektrického jevu.

Tento podivný efekt však skýtá nemálo využití. Najdeme jej např. u BBQ zapalovače (zapalovače s tlačítkem) nebo v mikrofону. V BBQ zapalovači zmáčknutí přímo vyvolá elektrickou jiskru, která zažehne plamen. Mikrofon funguje konkrétněji tak, že zvukové vlny, které vydáme

např. pusou stlačí senzory uvnitř, které pak vydají elektrický proud, a množství elektrického proudu se zaznamená. Podle intenzity zaznamenaného proudu lze pak určit zaznamenaný zvuk.

Efekt ale funguje i obráceně, tedy pokud do piezoelektrických látek vhodně pustíme proud, tak se smrští či zavibrují. Toho se využívá v hodinkách, ve kterém je piezoelektrický krystal z křemíku. Tím, že do něj z baterie teče proud, tak krystal vibruje na vhodné frekvenci a tato frekvence se pak dá převést na tikot hodinek, které přesně určují čas. Známe-li totiž přesně frekvenci např. 10 tiků za sekundu, stačí napočítat deset tiků (např. pomocí ozubeného kola) a potom posunou vteřinovou ručičku.

Závěr

Na začátek dalšího ročníku Výfuku jsme se vskutku vydali na počátek do starověkého Řecka za teorií atomistů. Zjistili jsme, že podle novější verze této teorie se hmota skládá z atomů, které se někdy mísí do molekul, a tyto se vzácněji uspořádávají do krystalů. Od poučky Reného Justa Haiüye, která vysvětlovala podstatu krystalu, jsme přešli k nákresům krystalických mřížek, kde lze strukturu krystalů jasněji pozorovat. K popsání oné struktury jsme pak povolali pojem symetrie, díky němuž jsme si objasnili některé vlastnosti krystalů. Na závěr Výfučení jsme naše nabitě znalosti zužitkovali k popisu piezoelektrického jevu, který se v dnešní době využívá v mnoha technologiích.

Při popisu krystalů jsme pouze lehce přejeli po povrchu: nezmínili jsme se o 3D krystalech, nepopsali jsme různé směrové vlastnosti krystalů a ani nezbyl čas na jiné průmyslové aplikace krystalů (např. LCD monitory). K popisu těchto fenoménů bychom potřebovali mnohem více prostoru, nicméně věříme, že Výfučení nastínilo alespoň základní důležité pojmy ze světa krystalů. Doufáme, že vás krystaly zaujaly, a že vám tento text bude užitečný pro jejich budoucí hlubší porozumění.

**Korespondenční seminář Výfuk
UK, Matematicko-fyzikální fakulta
V Holešovičkách 2
180 00 Praha 8**

www: <http://vyfuk.mff.cuni.cz>
e-mail: vyfuk@mff.cuni.cz

Výfuk je také na Facebooku
<http://www.facebook.com/ksvyfuk>

Korespondenční seminář Výfuk je organizován studenty a přáteli MFF UK. Je zastřešen Oddělením propagace a mediální komunikace MFF UK a podporován Katedrou didaktiky fyziky MFF UK, jejími zaměstnanci a Jednotou českých matematiků a fyziků.

Toto dílo je šířeno pod licencí Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported.
Pro zobrazení kopie této licence navštivte <http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>.